

Szente Imre

*a skandináviai magyar költők doyenje nemrég múlt kilencven éves.
Két régebbi versének közlésével köszöntjük.*

Az elvesztett Paradicsom

Megköpdöstem megrugdostam ide-oda
pofoztam a boldogságot hogy az
hiábavaló gyermekes és dőre és nincs is

Aztán meg is rágalmaztam mondván
akadályoz csak egyéb tennivalókban

S a leány aki kezében tartja a
gyertyát a terítőt a virágot
s mindent ami az áldozat kelléke
megzavarodva áll valahol messze
szemét tágra nyitva szomorú csodálkozással
kezében csüng a virág

Nem jött s nem is jön már talán
Még kiálthatnék neki mielőtt elenyész
Innen messziről nézhetem angyalnak
a Paradicsom kapujában pallos a virág
vagy kiskutyának mely farkát leeresztve
áll az örökre eljátszott otthon küszöbén s a
gazda után bámul

Változatok mari népdalokra

Fehér kendő kellene fehér
kendőt nem kapok
Nem haragszom senkire csak:
boldogtalan vagyok
Sokszor sötét éjjelen
folyó tükrén keresem elmosódó arcodat

Hej hónál fehérebb ludam
megsárgult a hosszú útban
Piros arcom szamócája:
sárga bánat borult rája

Áfonyázva gombát szedve
ki gondol a szorító cipővel?
Szép feleséget ölelve
ki gondol a repülő idővel?
Csak ha a pajtatetőről
rádhuhukkol a kuvik
akkor bánkódsz hogy édes
ifjúságod elmúlik

Hó dér zúzmara zimankó:
innen immár el kell mennem
Isten hozzád látlak-e még?
Sose látlak szülőföldem

Földön ülő házikómra
mért csináltam bolond fejjel
három széles ablakot?
Nyomorú kis életemre
hej nem tudtam bolond fejjel
hogyan ily árván maradok

Folyóparti páros nyárfán
bólogat egy páros barka
Páros nyírfa páros ágán
csörög-csattog páros szarka

Páros madár énekére
tűzpirosan kelő napra
akkor emlékezzetek hogyha én
már nem leszek

Ezüst rúdon ült a fecske
mégis elrepült
Nem ül már az ezüst rúdon
Hová is került?
Nincs itt nincs ott hol lehet?
Mért hagyta el kik szerették
s kiket szeretett?

Fehér a köpenyem
hónál is fehérebb
A fehér felhőre talán
ma fölérlek
Száll a fehér felhő elrepül
előlem
Nem tudom az Isten
mit rendelt felőlem

Magas a hegy meg kell mászni
meg nem másznod nem lehet
A tetőről le kell szállni
le nem szállnod nem lehet
A tetőről le kell szállni
le nem szállnod nem lehet

Herélt lovam patkolatlan lába
hogyne csúszna el az út sarába?
Szép kedvesem piros virág szirma
elfeledni szívem hogy is birna

Kibomlott a kendőd bogja
hajad mint a szénaboglya
Gyere rózsám megfésüllek
tükroem előtt megölellek

Domboldalon piroslik
fürtös eper bokra
úgy szeressük mi is egymást
éljünk egy bokorba

Paripát nyergelek szaporán nyargalok
szaporán nyargaló lovamat szeretem
Faluról falura hívnak a rokonok
Ezt a fura faluzó életet szeretem

Almafának hajlós ága
himbálózni ülünk rája
Rövid az élet rongy a világ
Mulassunk egy jót legalább!

Dürög a nyírfajd
játszik a fálka
Kéményünk felé
billeg a farka

Keserű a sorsunk
sehogyse boldog
kéményünk fölött
gyűlnek a gondok

Szép fekete nemezcsizma nem való nekem
Nem élhetek én már többé szülőföldemen
Csak bolyongok itt a messzi parton céltalan
Mért születtem minek élek én boldogtalan?

Zöld mezőben pej csikócska
szoptatja-e még az anyja?
Nem tudom
Álmodok hüvelyezgetve
jutok-e még eszetekbe?
Nem tudom